

ning), Hospitalsvæsen, Sindssygevesen, Sundhedsvæsen og Skolevæsen har udgjort pr. Indbygger i begge Kommuner tilsammen. Det herved udfundne Beløb benævnes Kommunernes Udgiftstal. Saafremt der sker Ændringer i de nugældende Lovregler vedrørende Tilskud til andre kommunale Udgifter end de i 1. Punktum omhandlede, nedsættes eller forhøjes Udgiftstallet med det Beløb i Kroner, som den gennemsnitlige Udgiftslettelse eller Udgiftsforhøjelse andrager pr. Indbygger i de to Kommuner tilsammen. Dersom saadanne Lovændringer maatte medføre, at en Udgiftspost, der ikke er medbestemmende for Udfindelsen af Udgiftstallet, helt udgaar af de kommunale Udgifter, bliver den derved indtraadte Lettelse for hvert enkelt Regnskabsaar at ansætte til et Beløb, der udgør samme procentvise Del af Kommunernes samlede for Udgiftstallet bestemmende Udgifter, som Udgifterne til vedkommende Formaal i det førend Ændringens Ikrafttræden senest forløbne fulde Regnskabsaar udgjorde af Kommunernes fornævnte Udgifter.

Endvidere beregnes det Beløb, som Kommunernes samlede Nettoudbytte af Opholdskommuneskatten vilde andrage pr. Indbygger ved Anvendelse af Rateskalaens Grundbeløb, jfr. § 3, Stk. 4, og hertil lægges Kommunernes samlede Nettoudbytte pr. Indbygger af Erhvervsskat, Selskabsskat og Ejendomsbeskatning med det Beløb, hvorved Nettoudbyttet af disse Skatter indgaar i Udligningsberegningen, jfr. § 1, Stk. 2, og § 3, Stk. 2—3. Det herved udfundne Beløb benævnes Kommunernes Skattetal.

For hver Krone, som Kommunernes Udgiftstal for vedkommende Regnskabsaar er lavere eller højere end 100 Kr., henholdsvis nedsættes eller forhøjes Grundbeløbet med 1 pCt., og for hver Krone, som Kommunernes Skattetal er lavere eller højere end 100 Kr., henholdsvis forhøjes eller nedsættes Grundbeløbet med 1 pCt.

§ 3.

Ved Beregningen af Udligningstilsvaret forhøjes eller nedsættes det regnskabsmæssige Nettoudbytte af Opholdskommuneskatten med et Beløb svarende til Forskellen mellem den faktisk anvendte Procent af Grundbeløbet og den som Grundlag for Udligningen ansatte Procent af dette, jfr. § 2, Stk. 4. Den i hver af Kommunerne skete Skatteregulering som Følge af mellemkommunal Skattefordeling og Erhvervsbeskatning indgaar i Beregningen med de faktisk afregnede Beløb; den af Frederiksberg Kommune ydede Godtgørelse for Erhvervsskat til Gentofte Kommune medregnes ikke.

Saafremt begge Kommuner ikke benytter samme Beskatningsprocent overfor skattepligtige Selskaber, nedsættes det regnskabsmæssige Nettoudbytte af Selskabsskatten i den Kommune, der benytter den højeste Beskatningsprocent, med et Beløb svarende til Forskellen mellem de i Kommunerne faktisk anvendte Beskatningsprocenter. Andele i Selskabsskat fra andre Kommuner indgaar i Beregningen med de faktisk modtagne Beløb.

Kommunernes Nettoudbytte af Ejendomsskatte ved lige Skatteudskrivning beregnes paa Grundlag af den for Københavns Kommune for vedkommende Regnskabsaar faktisk anvendte Grundskyldspromille. Ved denne Beregning opgøres Kommunernes Nettoudbytte under Anvendelse af det Fradrag, der for vedkommende Regnskabsaar i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 § 3, Stk. 1, er fastsat i Københavns Kommune for den enkelte Ejendom.

Beregningen af Nettoudbyttet af Opholdskommuneskatten sker under Anvendelse saavel af det i Københavns Kommune faktisk benyttede Børnefradrag som under Anvendelse af de for København gældende Regler om Fradrag for Hustruers Selverhverv.